Parc Taulí Sabadell
Hospital Universitari

Poesia i salut

XV Premi de Poesia Parc Taulí

Sabadell 2012

Recull de poesies de l'obra guanyadora

Si no et tinc
de Joan-Elies Adell

Parc Taulí Sabadell
Hospital Universitari

La Corporació Sanitària Parc Taulí, entitat que té com a finalitat la realització d'activitats sanitàries, sociosanitàries, socials, docents i d'investigació, convoca anualment aquest premi amb la voluntat de promoure intercanvis culturals que facilitin una bona comunicació amb els ciutadans que atén, en un marc diferent de les activitats que li són pròpies.

Membres del Jurat:

Sam Abrams
Vicenç Altaió
Josep-Ramon Bach
Antoni Clapés
Joaquim Sala-Sanahuja
Xavier Garcia

Pagès editors

INTÈRPRETS

Oblidat del bes lent i de les flors obertes
d'un altre amor, tornes a exposar-te a la vida
sense adonar-te'n gaire, a la vista del franc
desordre amb què et dius, com quan abandones
l'habitació d'un hotel a primera hora
de la matinada, endormiscat i solitari.
No et preocupa el llit desfet, saps que algú
el farà de bell nou, amb professionalitat
i diligència, com cada dia, ni les tovalloles
a terra, escampades i humides. Una mica,
només, el valor intacte del somni,
encara viu de sentit, que ha sobreviscut
a una nit incòmoda. Però t'has aixecat,
abans que sonés el despertador, inquiet,
t'has vestit amb pressa després de la dutxa
amb què volies liquidar amb sabó la nosa
que t'embrutava l'inconscient. El volies net
del tot, com tu ara, benigne i perfumat, pur
d'ombres caigudes, com si et faltessen intèrprets.

GEL EN EL ROSTRE

Miro el cel delicat d'aquest matí d'hivern
mentre passejo abstret per Lincoln Park.
Una blancor ingràvida ho domina tot,
una delícia hipnòtica només trencada
pel moviment trèmul de les branques
dels arbres, també desmemoriats i blancs.
No estic gens habituat a sentir el gel sec
en la cara, ni notar com s'endinsa la neu
dins del meu esguard. Aquesta gelor
redemptora em fa pensar que no t'estic pensant.
Que només sento la presència insubornable
del febrer, com si no gravités el temps,
la constatació física que ja no ets dintre meu.
He hagut de travessar l'oceà per a desitjar,
sense por, que perdure aquesta sensació
de fred, que es desencadene de nou
una rutilant tempesta que sepulte la memòria
dels meus passos obstinats damunt la neu.

JERSEI

I would have been happy with a weather report.
John Ashbery

Sempre hauríem de portar amb nosaltres
una peça de roba per a tapar-nos,
per si es gira un fred imprevist i et fa sentir
desembre. Posar-nos el jersei que portem
entrellaçat a la cintura, i notar que la pell
s'eriça dolçament, tal com, en arribar
la matinada, de nou ens tapem amb el cobertor,
amb un gest inconscient, o t'arrambes al cos
que dorm amb tu, per beneficiar-te
de l'escalfor que desprèn. Hauríem sempre
de portar, també, alguna xarxa de protecció
embolicada al pit, un protocol de seguretat
que ens defense quan veiem que s'acosta
una altra classe d'hivern amb aparença
d'agost, aquell fred pelat que només
pot amagar-se darrere dels petons d'impostada
temperatura, com si vinguessen d'un altre
hemisferi, rarament tendres. Fóra preferible
en aquest casos, però, consultar el pronòstic
del temps. I no haver de recórrer a declarar-se
un mateix, amb precipitació, zona catastròfica.
Encara que, com tots sabem, de tant en tant
els meteoròlegs també s'equivoquen.

TOT ESCOLTANT UN CONCERT INESPERAT I GRATUÏT DE BLUES

(Cafè dels Jardins, l'Alguer)

En apropar-me a la vora dels jardins,
m'arriba el so d'una música en directe.
M'hi acosto encuriosit. Podria ser,
certament, la millor manera d'acabar
aquest primer de setembre xafogós,
ara que la nit refresca. M'hi assec,
entremig de la gent, en una cadira
que just ara s'acaba de quedar buida.
Escolto amb delit el bon blues
que interpreta aquest grup sard.
I també observo, no puc evitar-ho,
tot el moviment que ens envolta.
Així com alguns espectadors
d'aquest concert estiuenc no senten
cap vergonya de marxar a mitja
actuació, considerant que no havien
pagat el preu de l'entrada (com tampoc
no s'havien preocupat, instants abans,
de parlar amb veu alta i riure: la diversió
i les visites al bar formen part, en definitiva,
de l'essència del negoci); també tu has abandonat
la meua vida, discretament i sense molèsties,
a mitja actuació, sense preocupar-te'n gaire,
de la qualitat de la música, ben conscient
que l'accés a la profunditat del meu cor
havia estat casual, lliure, i de franc.